

Clixè «Arxiu Mas»

VI Estació

El Dolor de la Mare

«Juxta crucem...»

La mort dels éssers que estimem és sempre trista i dolorosa. Si és una Mare la que perd el fruit de les seves entranyes, son desconsol en la sublimitat del seu dolor és encara molt més intens, perquè tinguent en ella les passions, tota la vivesa pròpia del sexe i essent, per tant, l'amor més vehement i més tendre, naturalment, en perdre l'objecte dels seus amors ha de sentir més fonda la fiblada de la mort. Com sigui que el fill és per a la Mare el Tresor més preciós i de més valor en el món, i el seu amor és el goig puríssim de la seva existència i la seva vida és l'alé de la pròpia vida, si per una fatal desventura la mort atueix al fill, un abim de dolor inconcebible s'obre llavors a's peus de la Mare. El seu amor es troba contrariat, la vida privada del seu objecte; el pensament de les seves delícies; l'ànima del seu centre; l'aspiració del seu terme. I per més que hi poseu el món sencer per a omplir el buit de la seva ànima, les amargors del mal que amb angoixa plena de dolor destroçen el seu esperit quedaran sempre amb superioritat incalculable.

Es, doncs, impossible a l'home comprendre el dolor que havia de

La sisena Estació del Via-Crucis és l'anomenada de la Verònica, nom d'aquella dona ardida, que obrint-se pas entre les atapaïdes fileres d'espectadors al pas de Jesús portant la creu, amb la blanca toca eixugà la faç del Salvador. No consta en els Sagrats Evangelis aquest episodi tan emocionant i ple de lirisme religiós. Però la Tradició cristiana guarda en sa memòria aquest fet, i un Sant Pare de l'Església afirma que la Verònica fou una d'aquelles dones guarides per Jesús en el temps de la seva vida pública, i que ara paga amb agraïment tal benefici. Moltes garanties d'autencitat deu tenir aquest acte de la Verònica, quan la Església tan curiosa i prim-mirada en reconèixer tot el que es refereix al culte diví, aprova l'enfilada de l'acte de la Verònica en aquesta corona dolorosa del Via-Crucis.

L'acte de la Verònica com el de la Magdalena espargint l'essència de nard sobre el cap de Jesús, revelen la finor i exquisidesa de sentiments de la dona pietosa, que sap trobar solajaments i blanícies, amb actes i objectes aparentment d'escàs valor. La Verònica no pot portar la Creu, no pot batre's amb el butxí, mes amb la toca de lli, blanca i fresca, dona al Salvador consol de gran preu i un testimoni d'afecte molt expressiu. La blanca toca passa per la faç de Jesús com la carícia blanca d'una mare, i preludia aquella sèrie de santes místiques, Magdalena de Pazis, Teresa de Jesús, Catarina de Sena, que en el més alt graó del misticisme, trobaren, en els més humils i humans objectes, el mitjà de consolar i servir l'Espòs diví.

trossejar el cor de Maria, al contemplar la mort de Jesús que era l'amor dels seus amors, el seu tresor, la seva vida, i el seu Déu. ¡Oh! no és possible mesurar la riquesa d'un cor en el qual, com una fornal encesa, es multiplicaven els afectes per a produir un amor suprem. Per això, si el dolor és proporcionat a l'amor, mai no ha existit un dolor que igualés el seu dolor, perquè jamai hi hagué un amor comparable a l'amor seu.

Maria presència la mort del seu fill en el més inhumà i impressionable

dels suplicis. Ignominiosament clavat en un infamant patíbul, esquinçades les seves carns puríssimes, rajant la seva sang a dolls, desconjuntats els seus ossos, empolsat i desfigurat el seu rostre, les seves mans, els seus peus, la seva testa, tot Ell convertit en una llaga sagnant, així contempla la Verge morir al més innocent dels fills, al més delicat i hermós dels homes.

Ella veu morir el seu fill en un espantós suplici, sense que li sigui permès donar-li ni el més insignificant

auxili, ni aixugar amb el seu vel la sang preciosa que cobreix el seu front sagrat, ni la pols que embruta el seu rostre hermós, ni portar als seus llavis una gota d'aigua, ni adreçar-li una paraula de consol: res és concedit a Maria malgrat tots els seus drets de Mare. ¡Quins moments tan anguniosos! ¡Quina heroïcitat tan sublim necessitava aquella Mare per tal de sobreposar-se a un excés de dolor i de martiri! Ací el sofriment de la Verge traspasa totes les fites de la vida perquè soporta en ella tots els terrors de la mort. Ací és on es desferma aquella lluita gegantina entre el seu amor i el seu martiri; lluita terrible, formidable, en la qual el seu amor es mostra més potent i superior a la mateixa mort. L'amor li conserva la vida, li dona nou alé per a resistir al sofriment. Si la violència del dolor esclata, l'immensitat del seu amor la sosté. Maria en aquells moments, diu Sant Bernat, viu i no viu; mor i no mor. Ella viu morint i mor visquent. I així, en el seu noble continent, al peu de la Creu, la contemplem en actitud majestuosa, sense excessos impetuosos que manifestin l'angoixa mortal que llatzera la seva ànima. Sofreix, sí; però admirable en mig del seu sofriment, resignada en mig del seu dolor, no defalleix, resistint com la palmera del desert les ratxades de la tempestat. I malgrat que la tempestat es reviscoli i el

El bes de Judes

Jesús a Gethsemani. Acaba d'entregar-se totalment a la voluntat del Pare. Mortal angoixa li havia causat abundant suor de sang. L'apòstol traïdor havia previst totes les coses i les havia organitzades per endavant. Amb l'escorta que li prestaren els prínceps dels sacerdots, se'n va a Gethsemani per a detenir el Mestre. «La major part dels qui formaven l'escorta no coneixien Jesús; per ço fou menester un senyal convingut, especialment a la nit, perquè els encarregats de la detenció sabessin a qui detenir». El senyal convingut era un bes: «*Aquell que jo besaré, és Ell; deteniu-lo*». Entre els jueus el bes era el mode habitual de salutació dels deixebles amb llurs mestres; l'elecció d'aquest senyal en la circumstància present, revela el grau d'iniquitat a que havia arribat l'apòs-

tol traïdor. «Era necessari una ànima vil com la seva, per convertir tan dolç senyal d'amistat, de tendresa, en un senyal de traïció i de perfídia». L'home Déu i el seu traïdor estigueren aquí l'un enfront de l'altre. Crist prengué la davantera i sortí a

Constantí Noguera, Sch. P.

Mataró, març de 1934.

LA SANTA FAÇ, DE BERMEJO

(Museu de Vic)

l'encontre de Judes. La bona consciència dona ànim. El pecador, al contrari, fuig i dissimula. Quan Judes veié el Salvador a l'entrada de l'hort, avançà ràpidament vers ell i el besà.

«Judes s'acostà ràpidament al Mestre; però aquesta agilitat del traïdor

té alguna cosa d'estrany i de sospitos; veié l'abim de maldat on es precipitava, s'horrortzà del seu procedir infame, i tremolà per un instant davant l'execució del seu intent... Més amb el fi d'allunyar la possibilitat de prendre un altre determini i per ofegar prompte els remordiments de la seva consciència, que l'ofegaven, es llençà de dret vers Jesús a executar la negra traïció» i el besa, dient-li: «*Déu us salvi, Mestre*»

La salutació de Judes era l'astúcia del llop que s'apropa vestit amb pell d'ovella, l'astúcia de la víbora que s'amaga sota l'herbei... Té mel als llavis i fel amarga al seu cor, somriure amistós en son rostre i odi ferotge en la seva ànima. Respira salut i vida, i brolla perdició i mort; i tot açó amb màscara de deixeble submís.

I el besà amb afectació. L'abraçà amb sos pèrfids braços, i el besava... És aquesta una baixesa sense nom; és el senyal de la pau i de la desconfiança, de la tendra expressió de l'afecte i de l'estimació, fent-lo servir com arma de traïció, com contrasenya per a l'assalt i l'assassinat...

I Jesús es deixà besar i no apartà la cara a aquesta carícia innoble, sinó que hi correspongué amb un altre bes; i al bes afegí altres paraules tan tendres i afectuoses com el seu bes: «*Amic ¿amb un bes fas traïció al fill de l'home?*»

En meditar el bes fals de Judes, amb fe sincera i devoció profunda, besem els peus del Sant Crist, considerant-nos indignes de l'òscul en el rostre, que el pèrfid Judes profanà.

Josep Lligabosc

FOTOGRAFIA J. ROSSET

Especialitat en pintura i composicions fotogràfiques de còpies :: Regal d'ampliacions als nens i nenes de PRIMERA COMUNIÓ

Visiteu els aparadors: St. Francesc d'Assís, 8

Granja Caralt

Dolors Rey

Riera, 14 (davant el carrer Bisbe Mas)

La més acreditada

Llet pura de vaca - Natilles - Cafè - Xocolates
Flams - Cremes - Refrescs - Yoghours i Kefir Danone

AGÈNCIA DE TRANSPORTS

SERVEI RÀPID EN AUTO-CAMIONS

Joan Serra i Cuadrada

Successor d'E. Nogueras (a) Liru i de J. Boba

Servei especial combinat amb les més importants cases de Transports Marítims i Terrestres d'Espanya i Estranger, responent de tota classe d'averies i substraccions.

MATARÓ
Sant Antoni, 51 - Tel. 120

BARCELONA
Tantarantana, 23 - Tel. 19914

El millor i més econòmic

Servei Funerari

M. Jacinte Verdaguer, 10 i 12

Sant Benet, 24

TELÉFON 111

La fi del Convent de Caputxins de Mataró

Antecedents

Els caputxins construïen llurs cases en un promontori, extra-murs de la ciutat. A Mataró l'any 1610 aixecaven un convent sobre un tossal situat al Nord i a un quilòmetre de la ciutat.

En començar el segle dinou el convent tenia un gran claustre i una capella en l'interior, i l'església amb la façana a l'exterior de cara a Barcelona. Davant, o sigui a la banda de la ciutat, tenia una bona horta, oferta graciosament al cenobi per la família Boter segons pacte reversional—per si mai deixés de pertànyer als caputxins—. Darrera l'edifici posseïen, també, una bella extensió de vinya i horta.

A la banda nord-est s'hi esqueia el cementiri públic; per anar-hi es feia el mateix camí que avui, pel convent de les Caputxines i el de les Germanetes dels Pobres, pujant, llavors, i rodejant el convent dels caputxins. Quan aquest fou arrasat després del 1835 el solar i la seva porta del darrera foren agregats al cementiri públic.

En 1835 el cenobi tenia trenta vuit cel·les i allotjava catorze caputxins—nou preveres, un corista i quatre llecs—. El mateix any era destruït i arrasat i, avui, només en resta a la capella actual del cementiri, un Sant Crist de tamany natural i, a la Parròquia Major, les imatges de St. Lluís Rei de França i de Santa Isabel i el cos de Sant Felicià Màrtir que havia estat traslladat de Roma al cenobi l'any 1770.

Durant la Guerra del Francès

Els primers anys de l'invasió, Mataró va ésser objecte de varies lluites. Abans del juny de 1810 els francesos hi havien fet set visites. A principis del 1812 les tropes de Napoleó decidiren deixar una guarnició permanent a la ciutat i a aquest fi s'apropriaren del convent dels caputxins convertint-lo en una fortalesa amb fossos, estacades i altres fortificacions. Els vint-i-dos frares que, llavors, hi havien es traslladaren a una casa particular, força gran, del Camí Ral, al peu de les Escaletes, fent una vida rigorosament conventual.

Pel maig del mateix any dotze, Lacy—oficial espanyol—entra a Mataró i atacà el convent fortalesa; les tropes franceses de la comarca hi acudiren i Lacy va retirar-se. L'artilleria de Lacy, que no va sotmetre la fortalesa, va causar enormes desperfectes al convent.

Els francesos abandonaren l'edifici el 2 de febrer de 1814. I el poble de Mataró s'hi va precipitar i, es trobà amb astorament, davant un fortí quasi inexpugnable. Els francesos en retirar-se, només, havien inutilitzat les obres de fortificació: el convent i l'església havien estat respectats i era admirable el departament del comandant. L'església era molt fumada; però, ben conservat el llenç de l'Altar Major.

Foren els espanyols qui al fer-se'n càrrec enderrocaren les restes de les fortificacions, part del claustre i minaren l'església, per si els francesos tornaven.

(Dibuix de Marià Ribas)

SANT CRIST DE L'AGONIA DE L'ANTIC CONVENT DE NTRA. SRA. DE L'ESPERANÇA DELS FRARES CAPUTXINS, AVUI DEL CEMENTIRI DE LA CIUTAT DE MATARÓ

En el Constitucionalisme

Foragitats els francesos de la península fou reedificat el cenobi i els frares hi tornaven.

Quan, el 15 de maig del 1821, era suprimit el convent caputxí de Vilafranca alguns frares d'allí s'acolliren al nostre. Després segueixen moltes trifulgues entorn del Convent de Mataró, fins que l'Ajuntament constitucionalista vota la seva supressió i l'edifici conventual és més en runes.

Per ordre de Ferran VII tornen els caputxins i l'any 1824 es comença la reconstrucció del convent. El poble, però—almenys, la plebs—es manifestaven en contra cada dia. Els governadors i els frares continuaven llur reorganització impertèrrits, intransigents. En són prova dues anècdotes. Un dels paletes que hi treballaven, fou reconegut pel superior com a timbaler de les tropes milicianes que l'havien saquejat i a l'anar a cobrar el dissabte aquell l'acomiadà; quan l'ex-timbaler en preguntà el perquè, el superior es cenyí en fer «Pam, retaplam, retaplam». Allà on no arribà l'almoïna, foren obligats d'arribar-hi els regidors que n'havien votat l'enderrocament—dels seus cabals particulars—i foren obligats tots els que en tenien objectes a retornar-los, fossin joies, ornaments o peces de construcció, bigues, escales, etc., reclamant les autèntiques i no admetent-ne la indemnització, ni la reproducció.

Joan Baptista Viza va escriure el 4 de març de 1903. «Quan era petit, em va explicar un jaio de noranta anys, anava per l'enderrocat Convent dels Caputxins. Ho recordo com si ho veiés, trespava jo, i els meus companys per els enderros cercant-hi estampes. Veiem les tombes obertes. Estava enrunat el temple i el convent; llavors el temple estava encarat a Barcelona, no com després que

estava orientat vers Mataró. Caigut el règim constitucional varen tornar els frares i no podent anar al Convent es varen allotjar a la part del Col·legi dels Pares Escolapis que dona a la Baixada de Santa Anna. Després varen llogar la casa anomenada Torre de Mossèn Alba, que avui és Col·legi de Valldemia. Varen obrir-hi una capella i s'hi varen estar alguns anys. Reconstruït que fou el seu convent, en el mateix lloc d'abans, on hi col·laboraven molts homes de bona voluntat que hi treballaven fins els diumenges, ells s'hi varen reinstalar.»

S'hi reinstal·laven l'any 1829.

La destrucció definitiva

En els atziacs dies darrers del juliol de 1835 Mataró contenia un batalló de 800 places, urbans, de tropa i carrabiners, i 175 individus allistats miquelets per formar les companyies del partit—polític—fetes organitzar per Llauder; però, aci Mataró, estaven encara desarmades. Aquests revolucionaris, units als pocs exaltats de la ciutat eren prou per fer posar pell de gallina als frares; només feien que malparlar de la clerecia, i anaven a davant del convent mateix a insultar descaradament els frares; que, els caputxins eren els més avorrits dels liberals.

Corren rumors i amenaces de cremar els convents. I el bell matí del dia 27 l'Alcalde Major tramet un ofici al Capità General. (Traduïm alguns paràgrafs)

«Excm. Sr.:

A la matinada d'ahir va córrer la nova en aquesta ciutat de les desagradables ocurrencies d'aqueixa Capital i de seguida va notar-se molta efervescència, no precisament entre els veïns, sinó promoguda pels 175 miquelets allistats per les companyies de Partit, segons les vostres ordes.

Vaig convocar de seguida l'Ajuntament i també el senyor Coronel Comandant d'Armes, els capitans del batalló de milícies urbanes i els majors contribuents per tractar de prevenir qualsevol succés desgraciat... Vàrem fer passar deu urbans al carrer de Sant Josep per desfer els grups que es formaven davant del Convent.. Dues companyies de 80 places cada una amb els oficials respectius varen ésser distribuïdes entre les Cases Consistorials, la caserna, el convent de Sant Josep i el Col·legi de les Escoles Pies... Després de dissolts els grups del carrer de Sant Josep, els deu urbans, i deu més, amb llurs oficials s'apressaren vers el Convent dels Caputxins on s'havien dirigit alguns individus de les esmentades Companyies amenaçant els religiosos amb ganivets. Totes aquestes forces foren movilitzades rapidament i colles d'honrats i pacífics ciutadans amb un regidor al davant anaven pels carrers amb el desig d'apaivagar els ànims. També vaig reunir els mossos d'esquadra i els agutzils a les Cases consistorials i prenguí les demés providències que vaig creure útils o indispensables. Vaig permetre als religiosos abandonar els convents i traslladar-se a cases particulars... i a la tarda vaig passar pels convents a fer inventari del que els frares hi havien deixat».

Acaba el document dient que cal treure d'una manera o altra els miquelets i distribuir-los per altres pobles si es vol assegurar la tranquil·litat de Mataró.

El mateix dia s'intentà apartar els miquelets de la ciutat, distribuïnt-los en colles i, fent-los acompanyar dels urbans, repartir-los pels caps de partit. Els milicians hi posaren resistència, es revoltaren, corrent pels carrers, cridant i amenaçant, dient que no marxarien si abans no els hi entregaven les armes. Les forces de la ciutat no varen bastar per reduir-los.

El capità general Llauder veient-ho tan mal parat, el dia 28 arribà a Mataró. Els milicians no varen escoltar-lo i ell va veure's obligat a desvenenar l'espasa i al cap d'una companyia de Saboia va treure els miquelets de la ciutat. L'endemà a Granollers, en presència de l'esmentat general foren dissoltes les companyies de miquelets.

L'endemà o l'endemà passat, però, el convent de Caputxins de Mataró, cremava. Els miquelets reraçagats i els exaltats de Mataró havien arribat a calar-hi foc per la casa dels mossos. El que es salvà de les flames fou arrasat pel picot... I el 22 de juliol de 1844 don Antoni Joseph va comprar a l'Estat un hort i restes de l'edifici que fou convent dels Caputxins—completament enrunat— «una vinya de 3 quartans i 2 picotins, un camp de 1 quartera, 2 quartans i les parets que l'encerclen, per 12.090 rals o sigui 604 1/2 duros». D'aquest preu el comprador només en va pagar el primer plaç—la cinquena part—i encara, amb títols del cinc per cent consolidats que, llavors, estaven a 21. Es a dir que la gran finca encara no li va costar cent cinquanta pesetes. L'horta del davant fou retornada a la família Boter.

Un teixidor, Tomas Colomer—conegut per Tomaset—al saber que els Caputxins cremaven, home lleuger

SERRAS

Rebudes les novetats per les temporades de primavera i estiu

SASTRE

Santa Teresa, 52 - Mataró

Escumós
Extra
Imperial
Royal-brut : dry

Xampany de Cava de
producció Nacional,
El de més alta qualitat
i a més bon preu.

Grans Caves naturals
a Espluga de Francolí
prop l'històric Monestir de Doblei

FÀBRICA DE PASTES ALIMENTÍCIES

CASA CENDRA

SUCURSAL DE **R. PAGÉS**

Barcelona, 39
Pietat, 13

MATARÓ
BADALONA

Els nostres arroços en qualitat i preu no tenen competència. :: Grans seleccionats i les seves farines.

El que no oblidareu de la **CASA CENDRA**

Els macarrons italians
Els tallerins frescs
Els revolis frescs
Els cannelonis
Les pastes VIANDOX

La casa dels arroços

SERVEI A DOMICILI

Casa especialitzada en la fabricació de purés

MÀQUINES D'ESCRIURE

d'ocasió, reconstruïdes, reparació de totes les marques, terminis, peces de recanvi : Màquines de calcular : Servei de neteja i conservació, visita mensual, trimestral, etc. : Neteges a fons anuals amb ablaniment del cilindre gratuïtes, per a les màquines d'escriure dels senyors abonats.

GENAR PARULL I RENTER

ARGÜELLES, 34

MATARÓ

TELÈFON 362

La Cartuja de Sevilla

RIERA, 52

ANNA BLAY

TELÈF. 367

La casa que s'acredita pel seu bon gust i economia en els preus

Tinc set

Postea sciens Jesus, quia iam consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Després d'això sabent Jesús que tot és acabat, per tal que s'acompleixi l'Escritura, diu: Tinc set.
(Joan XIX-28)

Després de tres hores d'angoixosa agonia, Jesús des de la Creu, pronuncia, la cinquena paraula: *Sitio*. Tinc set.

«En l'hora dels màxims dolors i en l'hora dels màxims amors», Crist amb la sinceritat inaudita del moribund, amb la lucidesa, insòlita, dels últims instants de la vida pronuncia aquest mot de dolor i amor alhora: Tinc set. Martiritzat, vexat, las, esgotat, regat el cos amb la seva pròpia sang i el seu suor, la seva boca esdevé assedegada. El major dolor, el més gran sofriment corporal ha estat donat al Déu Humanat. I clama assedegat: Tinc set.

Però la set de Jesús dalt la Creu és quelcom més que l'evidència del seu esgotament físic. Sant Bernat ho expressa amb aquest pensament: «Oh Jesús! Quan gairebé heu exaurit el calze de la Passió havent-ne begut fins el pòsit, clameu: Tinc set, tal-

decidit, va córrer al convent—i sol o amb altres—va treure'n el St. Crist i va fugir. Els exaltats varen empaitar-lo, però no el varen poder haver. El Sant Crist fou salvat; però a la nit en Tomaset quan sortia de casa seva fou apunyalat pels revolucionaris. Una guàrdia de milicians—governamentals—també va córrer al convent i en va salvar llibres i altres objectes que hom no sap on anaren a raure.

Així, tràgicament, el convent de Caputxins de Mataró desapareixia entre les flames, que s'enduïen tantes altres obres artístiques i religioses, de la nostra Pàtria, abrindades pel gest dels homes d'*idées avancées*.

(Extret de l'obra monumental del Canonge Barraquer «Els Religiosos a Catalunya»)

ment és com si volguessiu dir: Oh home si calgués pel teu be encara sedejo de nous i majors turments, doncs no hi ha dolors que per a tu no estigui aparellat a sofrir-lo».

Jesús sedejant d'amor, llença aquest clam a l'Humanitat: Tinc set. I certament, Jesús te set d'ànimes, set de justícia, set d'amor, set de salvació dels homes. «En dir Jesús als Jueus: Tinc set, no demanava pas llur aigua, sinó llur fe. Talment com si els digués: Tinc el desig més ardent de que aquest poble que renega de mi i es perd, cregui en mi i es salvi». (P. Bru d'Igualada O. M. C. «Les darreres paraules de Jesús» pàgina 136).

La cinquena paraula de Jesús és una exhortació a la fe, és una invitació a la santedat de les ànimes, a la pietat dels homes, és un clam per apartar-nos del pecat i fer-nos acostar a l'ombra acollidora de la Creu, és una invocació a la justícia, és una comminació al penediment per a salvar-nos, és una altra prova sublim de l'immensitat del seu amor.

Al pas dels segles, aquest clam d'angoixa i amor de Jesús, ressona encara damunt l'Humanitat. I nosaltres—com el botxí del Gòlgota—en oir els planys de Jesús, en lloc de córrer accelerats a llençar-nos al peu de la seva Creu redemptora, xopem altra vegada l'esponja en el vas de fel de la nostra repugnant ingritud, i la fem arribar a la boca de Crist perquè hi apliqui els seus llavis divins, ressecats d'amor per nosaltres mateixos.

Ens diem catòlics i l'intimitat del nostre pensament continua pecadora. Ens mostrem seguidors de Crist i deixem que les passions ofeguin les virtuts. Pretenim aparèixer com a fidels seguidors de la doctrina del Creador i sovintment arreconem la veritable justícia per la conveniència més escandalitzadora. Ex: l'clem la generositat i l'amor diví que sacrifica la seva sang i la seva per nosaltres i no ens mostrem a tota hora propicis a so-

córrer la misèria dels nostres germans. Ens agrada publicar la nostra submissió a l'Església i sovint els actes de la nostra vida pública o privada evidencien una impotència per subjectar les desviacions dels nostres sentiments i de la nostra voluntat.

I mentrestant les paraules pronunciades per Jesús en el Calvari planen damunt nostre amb la mateixa sublimitat i grandesa! La set de Jesús continua encesa: no ha pogut ésser saciada puix és l'Etern sedejant s'amor. Espera, encara, la nostra ànima. Espera la nostra vida!

Escoltem-lo sempre el clam de Jesús. Les paraules de Déu Homanat han de ressonar tota hora en nostre cor i en nostre cervell. «Hi han paraules que cauen a terra com una fletxa sense vigor i altres que cauen dintre l'esperit com una flama que tot ho arbora» afirma el savi dominic P. Lacordaire. Volguem, desitgem, anhelem, doncs, que la paraula sublim de Crist en l'agonia caigui vigorosa dins el nostre esperit i abrusi el nostre cor del mateix amor vers Déu i vers el proïsme que predicava Jesús, a Galilea.

Oferim-li constantment, al Diví sedejant, la dolça beguda de la nostra fe i del nostre amor. Renunciem fermament a acostar-li la vil beguda de

fel de la hipocresia i la indiferència. Correm sincerament i amb tota l'ànima a sadollar d'amor la set de Jesús: «En l'esdevenidor us dic Senyor que la meua ànima, com la del Profeta David, tindrà set de Vós, oh Déu vivent!»

J. Sús Segura

A darrera hora ens enterem que a la Capella de Ntra. Sra. de la Llum (Valldemia), aquest any no es celebra cap solemnitat, per tant no es podrà visitar el tradicional Monument.

St. Crist de les fonts de Massevè

La Imatge del St. Crist que la pietat popular emplaçà en la capelleta de les dites «fonts de Massevè», i que avui, per evitar escarnis, permaneix en una casa particular on la pietat del veïnat li ha bastit un oratori, durant aquests dies de la Setmana Santa serà exposat a la veneració pública a l'entrada de l'esmentada casa particular, número 33 del carrer de Massevè, a fi de que almenys en aquests dies no li manqui la veneració del poble, de la qual s'ha vist privat en part des de que se'l tragué de la seva capella.

CONFITERERIA I PASTISSERIA

Enric Miracle

Mones de Pàsqua

gros assortit en figures de totes classes des de la més barata a la més luxosa

Vins - Licors - Xampanyes

Riera, 54.-bis

Telèfon 54

Mataró

RESTAURANT DE L'ESTACIÓ

VDA. DE J. NONELL

Telèfon 96

MATARÓ

Calçats a preus de fàbrica

SABATERIA CASTELLSAGUER

BARCELONA, 7

MATARÓ

Vegi els aparadors.

i comprovi qualitats per a convèncer-se que són preus de fàbrica.

◆ PERE FORT ◆

Viajant per Catalunya dels xampanyes **NOYET**

té el gust d'oferir a la seva clientela i amistats el seu nou domicili **CARRER STA. TERESA, 24**

Al marge dels fets

L'exemplaritat de la Setmana Santa

Els homes que ajustaren el calendari als moviments de la terra i acordaren que cada any es celebrassin les efemèrides en idèntiques dates per tal de que les commemoracions fossin més exactes tenien un alt sentit de la psicologia humana i tractaren encertadament de regular els nostres sentiments i les nostres necessitats espirituals. Cada any ens porta uns dies de diferent significat que ens convida a la reflexió. I de tots aquests dies potser la Setmana Santa és la que amb major força imposa al nostre esperit la necessitat de meditar i d'ajustar la nostra vida a les normes d'una moral exemplar.

Generalment la Setmana Santa arriba amb la Primavera, quan les fredors i les tenebres glaçades de

l'Hivern ens abandonen. Una nova vida comença a florir en la Natura. S'obren les roses, els prats s'encatfen de verd, tornen els oronells, es fon la neu de les congestes. I el gran misteri de la Redempció s'ofereix a la nostra sensibilitat de creients. Aleshores desfilen davant nostre els símbols de les grans passions o de les grans febleses. Tenim, per exemple, la gesta de Judas Iscariot que ens fa pensar en la traïció. Per trenta diners d'argent va vendre el seu Mestre i quan, hipòcrita, vol amagar el seu delictes amb una pregunta disfressada de candor, es troba descobert per un «Tu dixisti!» aclaparador que l'enfonsa en la desesperació, com molts anys enrera havia aballit el fratricida Cain. Heu's ací la manera com Déu fa repugnants els traïdors que són el flagell més

(Foto. Miquel Boter)

IMATGE DEL SANT CRIST DE LA PURÍSSIMA SANG QUE ES VENERA A LA BASÍLICA DE SANTA MARIA

Dues imatges del Sant Crist són objecte de veneració popular en nostres esglésies, la de la mort i la de la agonía. Aquesta veneració té un caire íntim i popular perquè fins fa poc eren portades tals imatges pels principals carrers de les ciutats en les processons de Dijous i Divendres Sants. Antigament la imatge del Sant Crist de l'Agonia es venerava en la parròquia de Santa Maria, prop de l'altar de Sant Joan, que era l'altar del gremi dels fusters. I es un rastre de l'existència del Sant Crist en l'altar de Sant Joan, que cada any quan sortia de la parròquia de Sant Josep el Sant Crist per a presidir la processó del Dijous Sant, el punt de parada en arribar a Santa Maria era l'altar de Sant Joan; i per molts anys el major nombre dels portants pertanyien al gremi de fusters.

Després de la erecció de la nova parroquia de Sant Joan i Sant Josep el Crist de l'agonía es portat a la processó del Dijous Sant, i tancava la sèrie de misteris referents a fets de la Passió des de l'oració a l'Hort a la Agonia de Jesús. Aquests misteris eren: l'oració a l'Hort, Jesús presentat al poble, aqolament, coronació d'espines, encontre de Jesús i Maria en el camí del Calvari, arborament, i Crist de l'Agonia. Seguia la congregació dels Dolors. En la processó del Divendres Sant, la imatge de Crist, ja mort, també dit Crist de la Sang, obria la processó, i seguien els misteris del devallament, sant sepulcre, Pietat i Soletat de Maria.

En general havem de confessar que el pas pels carrers de les dues imatges impressionava i commovia l'ànima popular.

LA CENA, DE RAFAEL

repulsiu de la humanitat presentantlos com uns miserables que arribaren a lliurar Crist a les masses delictes. D'aleshores ençà, el traïdor ha estat considerat l'ésser més objecte i en tots els codis del món és castigada la traïció amb penes severíssimes. Solament una manca de sentit moral pot deixar actuar lliurement els traïdors i si la societat no reacciona ràpidament per a expulsar-los del seu si corromperan inevitablement tot allò on pugui sentir-se la influència de llur nefasta tasca.

Un altre punt que ens convida a la reflexió és el butxerisme dels jueus. Tenen Jesús entre ells durant dies i dies que els ensenya les veritats essencials. L'han rebut amb palmes i mostres de joia i satisfacció un diumenge de rams. L'han aclamat com a llur Salvador. I una nit, arterament el segueixen i el fan presoner. L'acusen de blasfem i demanen que sia condemnat a mort. El porten al Governador representant de Roma i, quan aquest els pregunta si a llur Rei volen matar, ells, covards i rastres, responen que no coneixen altre Rei que el Cèsar. I encara més: prefereixen alliberar un malfactor, Barrabàs, abans que Aquell que els havia predicat la pau entre els homes. Tota l'actuació dels jueus en el procés del drama del Gòlgota dona la sensació d'un apassionament insensat propi d'uns butxeres. Amàdeu Vives definí el concepte que tenia dels butxeres en la seva lluminosa conferència «L'entusiasme és la sal de l'ànima» i si l'apliquem als perseguïdors

de Crist trobarem que la definició resulta d'una exactitud impressionant. I així, sense escatir la veritat sobre Jesús, sense escoltar cap veu que pugui il·lustrar-los el condemnen a mort i el crucifiquen. Si els haguessin demanat per què assassinaren el Just haurien respost: Perquè s'atribuïa l'ésser Fill de Déu. I si encara insistiu a preguntar els fonaments de la negació s'arronsaran d'espalles i no sabran què respondre-us. No els queda en llur insensatesa, el remordiment d'un dubte: «I si ho hagués estat el Fill de Déu?...»

Dues febleses es manifesten ben clares a través de l'Evangeli en què són relatades les punyents escenes de la Passió: la del deixeble Pere i la de Pilat. El pobre pescador de Galilea, tal com havia previst el seu Mestre, negà ésser deixeble de Jesús tres vegades abans de cantar el gall. Home senzill i feble cau en la por de confessar-se seguidor de Jesús de Nazaret. Recorda després la seva profecia i plora amargament la culpa amb un penediment que el redimeix i l'eleva més tard a ésser la pedra angular de l'Església. La feblesa de Pilat, en canvi, és més acusada. Temorec de que els jueus el delatin com encobridor d'un enemic del Cèsar no té prou valor per defensar Aquell que li presenten i en el Qual no troba cap delictes. Davant els crits de les turbes els el lliura per a que el crucifiquin i se'n renti les mans. Si hagués estat un magistrat just hauria salvat Jesús i hauria refusat amb indignació la violenta coacció dels jueus. L'egoisme

A DOS QUARTS DE DOTZE: Jesús és condemnat a mort.

DE DOS QUARTS A LES DOTZE: Jesús és conduït al Calvari.

Tarda del Divendres Sant

A MIG DIA: Jesús és clavat a la Creu. Al cap de poca estona diu: «Pare, perdoneu-los, que no saben el que es fan».

DE DOS QUARTS A LA UNA: Jesús promet el Cel al Bon Lladre. «Avui estaràs amb Mi al Paradís».

A LA UNA: Jesús parla a Maria i a Sant Joan. «Ve't aquí la teva Mare. Heu's aquí el vostre fill».

UNA ESTONA ABANS DE LES TRES: Jesús parla al seu Pare celestial. «Déu meu, Déu meu, ¿per què m'havet abandonat?»

UNS QUANTS MINUTS DESPRES: Jesús diu: «Tinc set!»

QUASI IMMEDIATAMENT DESPRES: Jesús diu: «Tot és consumat».

MOMENTS DESPRES DE LES TRES: Jesús crida amb una veu ressonant: «Pare, en les vostres mans encoman el meu esperit», i mor.

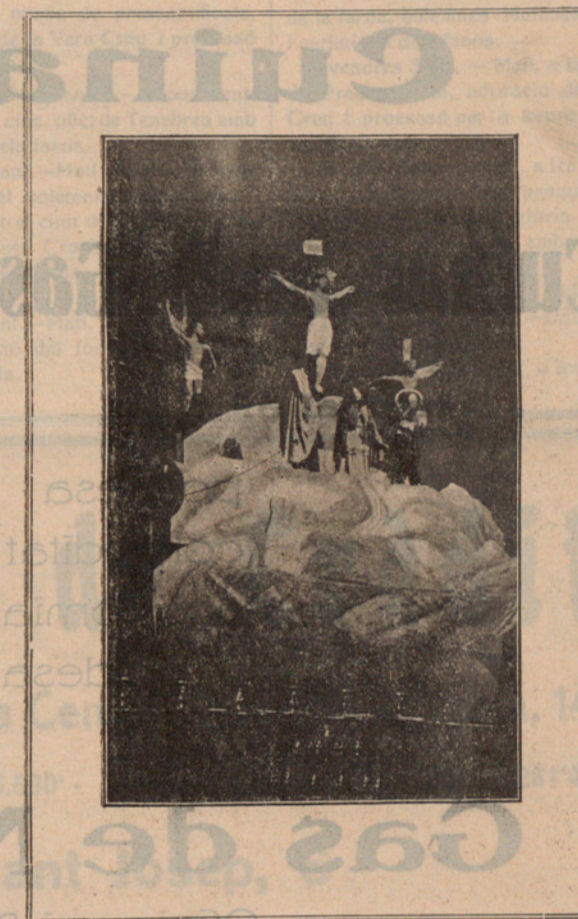
Grans prodigis acompanyen la seva mort.

(Cal advertir que les hores que es citen en aquest horari són només aproximades).

Després d'això, Josep d'Arimatea i Nicodemus devallen el Cos de Jesús i després d'envenar-lo amb faixes de tela i ungüents, el sepultaren en un sepulcre nou.

Dissabte Sant

Soletat de Maria. Unes piadoses dones: Maria Magdalena, Maria mare de Jaume, i Salomé, preparen aomes per ungir el Cos de Jesús, al Sepulcre.

(Foto. Miquel Boter)

EL CALVARI QUE CADA ANY, A LA TARDA DEL DIVENDRES SANT, ES AIXECA AL PRESBITERI DE LA BASÍLICA DE SANTA MARIA

La muntanya del Calvari que a la tarda del Divendres Sant s'aixeca en el presbiteri de la parroquia de Santa Maria, és un dels pocs exemplars que resten de l'època del barroquisme litúrgic. Quan el poble perdé el sentit del cerimonial autènticament litúrgic, i assistí al servei religiós amb actitud passiva, i s'aïllà de tot contacte amb el culte públic, també restà mut i indiferent respecte el formulari d'oracions i pregàries de l'Església i acabà per a perdre el sentit del variat simbolisme de les funcions sagrades. Però el seu sentiment piadós volia excitants, records ben sensibles i frapants, i nasqué el parament espectacular i teatral; el realisme a ultrança. El signe religiós, la cerimònia i gest litúrgic no deien res a la imaginació del poble. I vinguen els monuments de feló i perspectiva; els purgatoris aparatosos; les combinacions de llum, i color, la decoració d'escena; i restà a la penombra i quasi ofegada la idea i sentiment pietós.

La muntanya del Calvari de nostra ciutat n'es un exemplar. No negarem que diferents generacions nostres es sentiren vivament impresionades per la seva contemplació, i que fins tingué un relatiu valor de transmissor de sentiment religiós, quan el sentit litúrgic del culte per molts era oblidat. Creiem sincerament, que quan el poble sàpiga apreciar i saborejar el valor i sentit de les funcions religioses, començarà a desinteressar-se i prescindir completament d'aquestes exhibicions escenificades, que quan més parlen als sentits menys formen l'esperit.

Horari de la Passió Vesprada del Dijous Sant

A DOS QUARTS DE SET del capvespre del dia 14 de Nissan, 6 d'abril de l'any 33: Començament de la Cena.

A LES VUIT: Judas surt del Cenacle.

A LES NOU: Jesús entra a l'Hort de les Oliveres.

A LES ONZE: Arriba Judas i Jesús és pres.

Marçal Trilla i Rostoll

Solemne Hora Santa

Germans molt estimats en Jesucrist: Fou el mateix Salvador el que va demanar a Santa Margarida d'Alcoque que s'alés cada dijous cap a mitja nit per a passar en sa companyia una hora d'oració, per tal d'aconsolet-lo en alguna manera de l'amargura que sentí per l'abandonament dels Apòstols, i unint-se a la seva agonía en l'Hort de les Oliveres, apaivagar la ira de Déu i obtenir gràcia pels pecadors.

D'altra banda, és el dijous Sant quan la Església prepara en cada temple un Monument pompós per tal d'ofrenar a Jesús una ditxosa compensació pels ultratges que en aquestes mateixes hores va rebre dels jueus.

Ara que els seus enemics voldrien per a Jesús una creu més afrontosa i cruel que la rebuda dels jueus, no l'abandonem. Acudim tots al solemne exercici de l'Hora Santa que, ajudant Déu, tindrà lloc de les 10 a les 11 de la nit del Dijous Sant.

Practiquem-lo amb l'esperit que el practiquen les ànimes que de cor es senten aimants de Jesús i haurem complert un deure deliciós. El Senyor ens ho pagarà amb divina generositat.

Josep Samsó Pyre.-P. A.

Mataró, 25 de març de 1934.

Matí del Divendres Sant

A LA MITJA NIT: Jesús és enttat a casa d'Anàs per ésser interrogat.

A LES DUES: Jesús compareix davant Caifàs, estant-s'hi fins a les quatre.

DE LES QUATRE A PUNTA DE DIA: Jesús és deixat a mans d'una vil soldadesca que l'aclapara amb injúries i cops.

A LES SIS: Jesús torna a compareixer davant el Sanedrí.

DE DOS QUARTS DE SET A LES SET: Judas es penja.

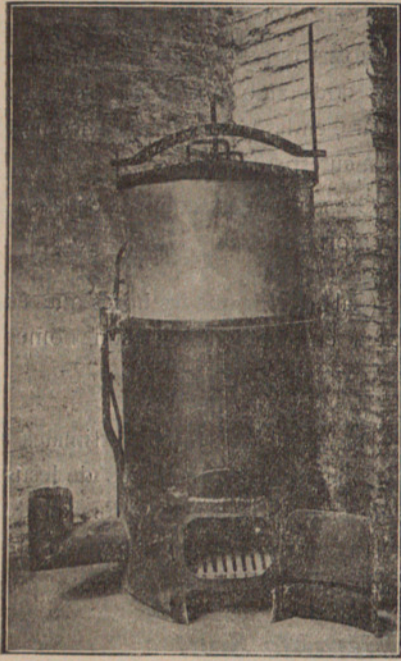
A LES SET: Jesús compareix davant Pilat.

A LES VUIT: Jesús compareix davant Herodes.

A LES DEU: Jesús torna compareixer davant Pilat.

A DOS QUARTS D'ONZE: Jesús és asotat i coronat d'espines.

A LES ONZE: Jesús és presentat al poble. «Ecce Homo».

CALDERERIA EN COURE I EN FERRO

EMILI SURIA

CHURRUCA, 39

TELÈFON 313

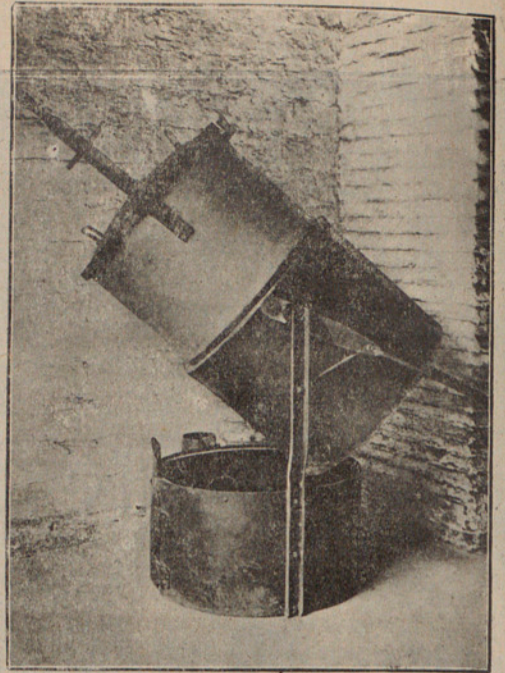
Calderes volcables al vapor per la preparació d'aliments per al bestiar

en planxa de ferro i estanyades de l'interior

Núm. 1 - 200 litres - 375 Pessefes

Núm. 2 - 325 litres - 550 Pessefes

Núm. 3 - 450 litres - 775 Pessefes

Eviteu...

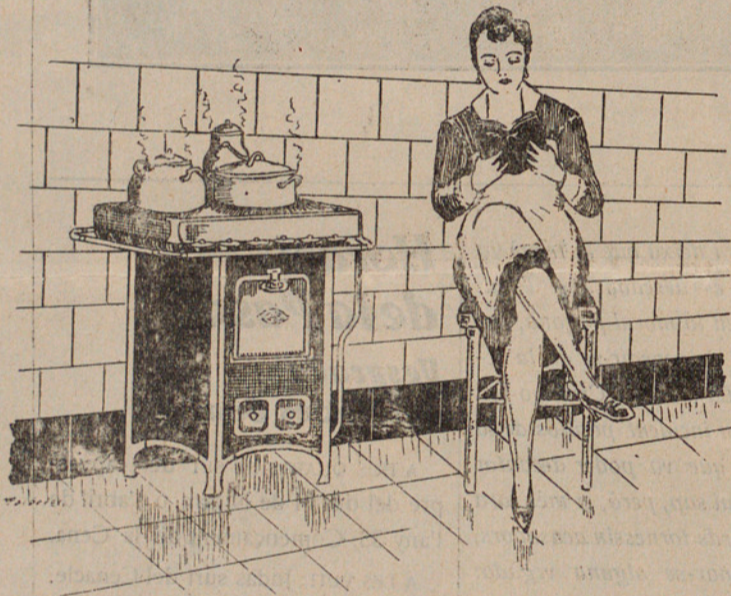
les inconveniències i molesties de la cuina, emprant sempre una

Cuina de Gas

Cuinar amb Gas

equivale a:

polidesa
comoditat
economia
i rapidesa

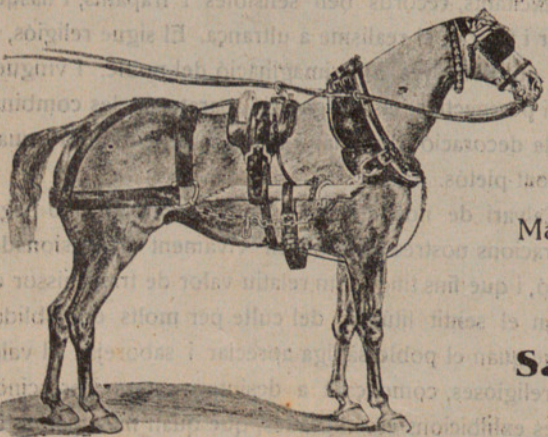
Gas de Mataró S. A.

Oficines i Sala Demostracions:

Rambla de Mendizàbal, 25

MATARÓ

Baster J. ANDREU Suc. de J. Nualari

Construcció i reparació de tot

: : el relacionat amb el ram : :

Especialitat en collars a mida

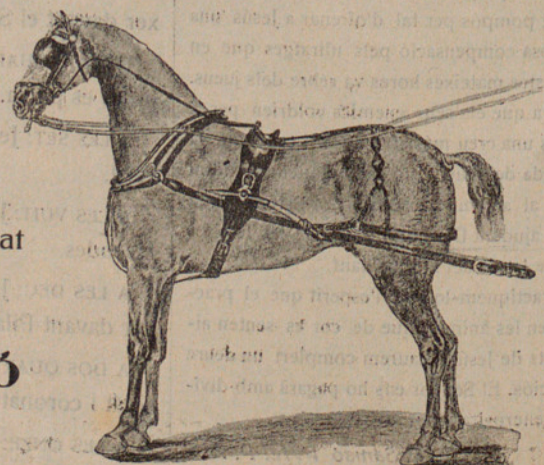
Materials superiors : : : Treball acurat

Preus econòmics

Sant Benet, 7

MATARÓ

(Cantonada carrer Montserrat)

Solemnitats Religioses dels Dies Sants

Santoral

Divendres Sant.—Sants Joan Climac, abbat, Degal i Partor, bisbes i Clini.—*Dejuni i abstinència.*

Dissabte Sant.—Sants Amós, professor, Balbina i Corneli, màrtirs i el Beat Amadeu, duc.—*Dejuni fins a mig dia.—Ordres.—Des d'aquest dia fins el dissabte, vigília de Pentecosta, es resa l'«Regina cæli lætare» en lloc de l'«Angelus».*

Cultes

Basilica parroquial de Santa Maria.—Dijous Sant.—A la tarda, a les sis, Completes i Ofici de Tenebres, cerimònia del Lavatori de peus als pobres i sermó del Mandatum, amb cants per l'Acadèmia Musical Mariana. De deu a onze de la nit, solemníssima Hora Santa amb sermó pel Rnd. senyor Arxiprest.

Divendres Sant.—Al matí, a dos quarts de set, sermó de Passió; a tres quarts de deu, Ofici de Pressantificats amb el cant Passió, de Victòria, per l'Acadèmia Musical Mariana, adoració de la Vera Creu amb col·lecta pels Sants Llocs; processó al Monument i Vespres. A la tarda, a les dues, funció de l'Agonia; a dos quarts de quatre, funció de la Llançada a càrrec de la Guàrdia d'Honor amb sermó; a dos quarts de cinc, Completes i Ofici de Tenebres. Al vespre, a dos quarts de set, funció de la Soletat amb sermó; a tres quarts de vuit, solemníssima Via-Crucis, amb el Crist de la Puríssima Sang, acabant-se amb l'adoració de l'imatge.

Dissabte Sant.—Al matí, a les set, Hores menors, benedicció del nou foc, ciri pasqual i fonts baptismals, lletanies; a les 9, Ofici de Glòria amb Comunió General i Vespres solemnes. Al vespre, a un quart de vuit, rosari i visita al Santíssim; a les vuit, Felicitació Sabatina solemne, commemorant el centenari de la Ressurrecció de Crist i de la Joia de la Verge Santíssima amb cant de la Salve per la

Acadèmia Musical Mariana i del Regina Cæli pels congregants.

Parròquia de Sant Joan i Sant Josep.—Dijous Sant.—Vespre: a les set, solemnes Maitines i Laudes (dit vulgarment ofici de tenebres o fasos), cançons per la Rja. Comunitat alternant amb el poble.

Divendres Sant.—Matí, a les set, sermó de Passió; a les deu, missa solemne de Pressantificats amb el cant del «Passio» i adoració de la Creu, a continuació es traslladarà processionalment Nostramo del Monument a l'altar, per ésser sumit pel celebrant en la missa de pressantificats. Tarda, a dos quarts de tres, funció de les Set paraules, que seran g'osades pel Reverend Dr. Pere Llehi, Pvre., canonge de Solsona. La part musical anirà a càrrec de l'Acadèmia Musical Mariana. Vespre, a dos quarts de nou, solemníssima Via-Crucis organitzada per la Confraria del Sant Crist de l'Agonia, portant-se pel Cos de Portants del ram de la fusta la seva devota imatge; adoració de les llagues de Jesús Crucificat, sermó pel reverent senyor Ecònom, acabant-se amb l'adoració de la Vera-Creu i cant del Stabat Mater a tres veus, alternant amb el poble.

Dissabte Sant.—Matí, a dos quarts de vuit, benedicció del foc, ciri pasqual i fonts baptismals, lectura de profecies, lletanies i a continuació solemne missa de glòria en la qual «intra missam» s'administrarà la Sagrada Comunió, acabant-se amb el cant de les «Vespres». A les set del vespre, Corona Carmelitana, estació el Santíssim i Regina Cœli.

Església de Santa Anna.—Dijous Sant.—Tarda, a dos quarts de quatre, cant de Maitines i Laudes per la Rda. Comunitat. A dos quarts de set, funció del «Mandatum», en la qual el Rnd. P. Rector Constantí Noguera, assistit dels membres de la Junta dels Antics Alumnes, farà el lavatori de peus a dotze nens pobres. Seguidament el mateix P. Rector pronunciarà un sermó al lusu i a l'acte.

Divendres Sant.—Matí, a les deu, celebració de la Missa de Pressantificats amb el cant del Passio, adoració de la Vera Creu i Processó d'acompanyament al Santíssim. Tarda, a la set, exercici solemne del Via Crucis, acabat el qual hi haurà sermó de la Soletat, a càrrec d'un Rnd. P. de la Comunitat, i al final, reso dels Par-nostres a les llagues i adoració del Sant Crist.

Dissabte Sant.—A dos quarts de vuit, funció de l'encesa i benedicció del foc i del ciri pasqual, cant de profecies i lletanies dels Sants; a continuació, missa de Glòria.

Col·legi del Sagrat Cor (GG. Maristes del carrer de Sant Josep).—Divendres Sant.—Matí, a les set, Ofici de pressantificats i Adoració de la Vera Creu i processó al Monument.

Església de la Divina Providència.—Dijous Sant.—Tarda, a les tres, lavatori de la Comunitat; a dos quarts de cinc, ofici de Tenebres.

Divendres Sant.—A les vuit, missa de pressantificats amb el cant del Passio, i Processó per treure al Sm. de l'Monument.

Dissabte Sant.—Matí, a dos quarts de set, benedicció del foc nou, cant de les profecies, lletanies i missa, donant-se la Comunió als fidels.

Església de St. Jaume de l'Hospital.—Divendres Sant.—Matí, a dos quarts de nou, solemne missa de pressantificats, amb adoració de la Vera Creu i processó des del Monument.

Església de Sta. Teresa.—Dijous Sant.—Tarda, a les cinc, ofici de Tenebres amb la cerimònia dels fasos.

Divendres Sant.—Matí, a dos quarts de 9, començarà el solemniel ofici de pressantificats, amb el cant del «Passio», adoració del Lignum Crucis i processó des del Monument. Tarda, a les 5, ofici de Tenebres.

Dissabte Sant.—Matí, a dos quarts de vuit, benedicció del foc nou i solemne missa de glòria.

Església de l'Assumpta de Religioses Caputxines.—Dijous Sant.—Tarda, a les quatre, cant de l'ofici de Tenebres amb les Lamentacions i cerimònia dels fasos.

Divendres Sant.—Matí, a dos quarts de nou, missa de pressantificats amb el cant del «Passio», adoració de la Vera Creu i processó des del Monument. Tarda, a les quatre, cant de Maitines i Laudes.

Dissabte Sant.—Matí, a les cinc, començant les cerimònies litúrgiques i a dos quarts de vuit, solemne missa de glòria amb comunió general.

Església de l'Immaculat Cor de Maria.—Divendres Sant.—Matí, a dos quarts de nou, missa de pressantificats amb «Passio», adoració de la Vera Creu i processó des del Monument.

Dissabte Sant.—Matí, a tres quarts de set, benedicció del foc nou i ciri pasqual, cant de profecies i solemne missa de glòria.

Església de les Germanetes dels Pobres.—Dijous Sant.—Tarda, a les quatre, ofici de tenebres. Podrà visitar-se el Monument fins a les sis de la tarda.

Divendres Sant.—Matí, a les sis, missa de pressantificats i adoració del «Lignum Crucis» i processó des del Monument.

Dissabte Sant.—Matí, a les sis, cerimònies pròpies del dia i missa de glòria.

Església de les Religioses Benedictines.—Dijous Sant.—A dos quarts de cinc, de la tarda, solemnes Maitines i Laudes i cerimònia dels fasos.

Divendres Sant.—Matí, a les set, ofici de Pressantificats, adoració de la Santa Creu i processó per a treure Nostramo del Monument.

Dissabte Sant.—Matí, a les sis, benedicció del foc nou, ciri pasqual, res de les profecies i missa de glòria amb comunió general, acabant-se amb el cant del Magnificat.

Església de la Mare de Déu de la Salut (Serventes de Maria).—Dijous Sant.—Tarda, cant del Miserere.

Divendres Sant.—Matí, a les vuit, ofici

Banc Espanyol de Crèdit

Fundat l'any 1902

Casa Central: Madrid - Alcalà, 14

Capital social: Ptes. 100.000.000' - : Capital desemborsat: Ptes. 51.355.500' - : Fons de reserva: Ptes. 65.208.261'45

Sucursal de Mataró: Sant Josep, 6

Sucursals a Catalunya: Barcelona, Lleida, Tarragona, Tortosa, Valls, Montblanc, Balaguer, Borges Blanques, Espluga de Francolí, Santa Coloma de Queralt, Tàrraga, Cervera, Manresa i Mataró.

Més de quatre centes sucursals i agències a la Península i Marroc

Corresponsals en les principals places del món

Direcció Telegràfica i Telefònica: BANESTO : Telèf. 102 : Apartat 33

Abonem els següents interessos:

COMPTES CORRENTS

A la vista, 2 %

IMPOSICIONS A TERMINI

A tres mesos, 3 % - A sis mesos, 3'60 % - A un any, 4 %

Caixa d'Estalvis, 3 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{10}$

Executem per compte de nostra clientela tota classe d'operacions de Borsa.

DESCOMPTE DE CUPONS

Descompte i cobrament de lletres, girs, crèdits d'acceptació, etc., etc.

Si voleu beure xereç-màlaga-mançanilla i moscatells, superiors i tot de procedència: a la **FASSINA** del carrer nou, 9

de Pressantificats amb la cerimònia de treure Nostramo del Monument.

Església del Sagrat Cor de Jesús. (Terciàries Franciscanes). - Divendres Sant.—Matí, a les 7, missa de Pressantificats, amb adoració de la Vera-Creu i cerimònies del Monument.

Església de la Mare de Déu de Lourdes (Germanes de la Misericòrdia.—Divendres Sant.—Matí, a les vuit, missa de Pressantificats amb adoració del Lignum Crucis i cerimònies al Monument.

Dissabte Sant.—Matí, a les sis, cerimònia del dia i missa de glòria.

Nostra Senyora de la Llum (Vallde-mia).—Dijous Sant.—Tarda, a les cinc, ofici de tenebres.

Divendres Sant.—Matí, a les vuit, ofici de pressantificats, cant del «Passio», adoració de la Vera Creu i processó des del Monument.

Dissabte Sant.—Matí, a les vuit, benedicció del Foc Nou cant de Profecies i missa de Glòria.

Església dels PP. Salesians.—Dijous Sant.—Tarda, a dos quarts de sis, Maitines i Laudes; a les set, funció del Mendantum amb la cerimònia del Lavatori.

Divendres Sant.—Matí, a les vuit, solemne missa de pressantificats amb cant del «Passio», adoració de la Vera Creu i processó des del Monument.

Dissabte Sant.—Matí, a dos quarts de set, benedicció del Foc nou, cant de Profecies i missa de Glòria.

Capella de Sant Simó.—Dijous i divendres Sants.—Adoració del Sant Crist de la Marina, exposat a la veneració dels fidels.

Capella del Sant Crist del Cementiri.—Dijous, adoració del Sant Crist de l'Esperança exposat a la veneració dels fidels.

Divendres Sant.—Continuarà durant el dia l'adoració del Sant Crist.

Notes diverses

Basilica de Santa Maria.

El Rnd. Sr. Arxiprest ha dictat la següent exhortació:

Pel que més estimem els cristians, exhortem als nostres bondadosos feligresos a celebrar amb la major devoció possible tots els importants misteris que recorda la Santa Mare Església en la Setmana per Excel·lència Santa.

Per la seva excepcional importància hem de creure amb fonament que resultaran esplendídissims, tan per la solemnitat del actes com per la concurrència que hi acudirà els Oficis de Dijous i Divendres Sant, l'Hora Santa del Dijous a la nit i el Via-Crucis del Divendres al vespre.

Predicarà els sermons d'aquesta setmana el Rnd. P. Frederic de Berga, M. C.

Durant l'ofici de Tenebres no es permetrà l'entrada al temple dels nens i nenes que no vinguin acompanyats de persona gran. Estimarem d'aquesta, tingan gran cura de que hi hagi silenci i quietud en el temple fins el moment en què el cor doni el senyal dels fasos.

Durant la cerimònia del Lavatori dels peus, exceptuant l'acte de cantar-se l'Evangeli els fidels estaran assentats per tal de no privar la vista de l'acte als demés, i en cas de preferir mantenir-se drets, cuidin de col·locar-se en llocs que no molestin a ningú.

L'aigua beneïda s'entregarà als fidels, a les 10'30 del Dissabte Sant, al despatx vicarial.

Hom espera del bon sentit dels fidels que s'abstindran de certes exigències que a més de multiplicar el treball del repartit-

dor de cadires, molesten en gran manera el públic en general.

Es recorda que les contrasenyes dels que han entregat plats, no es poden presentar al bescanvi més que quan siguin acabats els actes del culte.

En tots els actes que hi prengui part el poble, hi haurà un clos de cadires lligades reservades a les noies i senyores cantaires. Els joves i homes es col·locaran al Presbiteri.

Diumenge vinent es el dia assenyalat per la *capta* en pro del sosteniment del Culte i Clerecia.

Parròquia de Sant Josep

El dissabte Sant es donarà la Sagrada Comunió, «intra missam» i acte seguit el cant de les «Vespres».

Eurant l'ofici de Tenebres del Dijous Sant no es permetrà l'entrada a l'església dels nens que no vinguin acompanyats d'una persona gran. Tampoc no es permetrà als qui portin bastons i altres objectes desdients del lloc.

Les col·lectes dels dijous i divendres Sants seran destinades a les necessitats de Terra Santa. La de la diada de Pasqua per al Foment de Vocacions Eclesiàstiques.

Diumenge vinent, dia 1 d'abril, es farà l'aplega mensual manada pel senyor Bisbe, per al sosteniment del culte i clerecia.

La Funció de les "Set Paraules"

La Confraria del Sant Crist de l'Agonia i el Cos de Portants del Sant Crist de la Bona Mort de la Parròquia de Sant Joan i Sant Josep de Mataró, en prova d'amor i veneració a Jesús Crucificat, ha

organitzat solemnes funcions les quals es celebraran en aquella església parroquial el dia del Divendres Sant a la tarda, baix el següent ordre:

Tarda, a dos quarts de tres: Funció de les Set Paraules.

Primera paraula: «Pare, perdoneu-los que no saben el que fan». Vinea mea. (Cor) Pal·strina.

Segona paraula: «De veritat et dic, avui estaràs amb mi en el Paradís». Velum temoli. (Cor) Pal·strina.

Tercera paraula: «Dona, heu's aquí el vostre fill. Heu's aquí la teva mare». Què t'he fet, oh poble meu. (Cor, tenor i nois) Mas i Serracant.

Quarta paraula: «Déu meu, Déu meu, perquè m'haveu deseparat». Tanquam ad Latronem. (Cor) Victòria.

Cinquena paraula: «Tinc set». Veillar prop de Jesús, deixeu-me. (Cor i tenor) Bach.

Sisena paraula: «Tot està con·umit». Ave verum (Cor) Saint-Saens.

Setena paraula: «Pare, en vostres mans encomano el meu esperit». Caligaverunt oculi mei. (Cor) Victòria.

Vespre, a dos quarts de nou: Via Crucis solemne, portant-se pel Cos de Portants del ram de fusta la devota imatge del San. Crist de l'Agonia, adoració de les Llagues de Jesús Crucificat, sermó i adoració de la Vera-Creu, durant la qual es cantarà el «Stabat Mater» a tres veus, alternant amb el poble.

El sermó de les Set Paraules ha estat confiat a l'eloqüent orador sagrat Rnd. Dr. Pere Llehi, Pvre., Beneficiat de la Seu de Manresa.

La part musical anirà a càrrec de l'Acadèmia Musical Mariana de nostra ciutat, amb la cooperació del tenor Sr. Mayral.

Per al major bon ordre els seients estaran ja disposats a comoditat dels fidels, per lo que es prega s'abstinguin de canviar-los de lloc.

Banco Urquijo Catalán

Domicili: Pelai, 42 - Barcelona - Apartat de Correus 845 - Telèfon 16460

Direccions Telegràfica i Telefònica: CATURQUIJO

CAPITAL: 25 000.000

Magatzem a la Barceloneta - Barcelona

Agències i Delegacions a Banyoles, La Bisbal, Calella, Girona, Manresa, Mataró, Palamós, Reus, Sant Feliu de Guíxols, Sitges, Torelló, Vic i Vilanova i Geltrú

Corresponsal del "Banco de España", a Arenys de Mar, Banyoles, La Bisbal, Mataró i Vilanova i Geltrú

ENTITATS QUE COMPOSEN EL GRUP URQUIJO

Denominació	Casa Central	Capital
«Banco Urquijo»	Madrid	Pessetes 100.000.000
«Banco Urquijo Catalán»	Barcelona	> 25.000.000
«Banco Urquijo Bascongado»	Bilbao	> 20.000.000
«Banco Urquijo de Guipúzcoa»	San Sebastián	> 20.000.000
«Banco del Oeste de España»	Salamanca	> 10.000.000
«Banco Minero Industrial de Asturias»	Gijón	> 10.000.000
«Banco Mercantil de Tarragona»	Tarragona	> 3.000.000
«Banco Urquijo de Guipúzcoa - Biarritz»	Biarritz (França)	Francs 1.000.000

Les quals tenen establertes bon nombre de Sucursals i Agències a diverses localitats espanyoles-Corresponsals directes a totes les places d'Espanya i a les més importants del món

Agència de Mataró: Carrer de Francesc Macià, 6 - Apartat 5 - Telèfon 8 i 305

Igual que les restants Dependències del Banc, aquesta Agència realitza tota mena d'operacions de Banca i Bora Descompte de cupons, obertura de crèdits, etc., etc.

Hores d'oficina: De 9 a 13 i de 15 a 17 hores - Dissabtes de 9 a 13

Pasqua de Resurrecció

Entre la primera aurora i l'eixida del sol es verifica meravellosament la Resurrecció de Jesús. Les santes dones visiten el sepulcre. Pere i Joan hi corren apressadament. Aparicions de Jesús a Maria Magdalena, als deixebles camí d'Emaús, als apòstols reunits en el Cenacle. Jesús dona la pau als seus deixebles i els confereix el complement del Sacerdoci amb la institució del Sagrament de la Penitència.

Pàsquies florides i de sang

Les campanes són al vol i mouen fressa igual que les simbombes per Nadal, pel cant de les cançons de profetessa, temps dels ferrets, dels pifans i tabal.

S'ha trasmutat amb un Nadal de febre aquell Nadal tot blanc, colgat de neu. El foc dintre la sang i tot el gebre Jesús, Nostre Senyor, nostre bon Déu,

patí en el calfred de l'agonia d'haver de beure el calze plè d'esglai veié un butxi lliord com l'escupia, penjat damunt del món dintre l'espai

i contemplà uns homes que el mofaven i experimentà la alè com se li fon i com els vels del Temple s'esqueixaven. Per aguantar la Creu, trontolla el món.

Aquest Nadal florit de primaveres de roses que comencen a esclatar en veure el sol aixequen polsagueres de volves d'or, es volen empolvar

com feien les princeses de perruca, de mirinyac i de ventall gentil. No té ni Reis, ni el pastor que truca, però té el romanç formós d'abril.

Nadal de sang guarnit tot de roselles roges de foc i d'enamorament, d'espigues d'or sembrades de centelles que embelleix el prat pel seu arreament.

Pàsquies de sang i glòria de martiri; triomf damunt la mort i el pecat, no és blancor de neu, és blanc d'un liri que ha perdut, potser, l'humanitat

que passa arrossegant quatre monedes, que sent cremor al llavi, a l'esperit, que sent el coll pesat per les cadenes de veure's condemnat dintre una nit

on s'hi barallen, tots, homes i dones, i tots volen el bé, la veritat; però com han volgut poques estones, quan l'han perdut, tots s'han desesperat

i no han conegut el goig puríssim d'aquest poder tenir dintre les mans d'aquest Liri del cel i sacratíssim que varen acollir aquells infants

aquell diumenge sant, de rams i palmes, de branques d'olivera i de lloret; diumenge com la mar que sent les calmes de nacres, de reflexes, pel gener.

Aquells infants, només, el conceïen perquè eren tots blancs i nets de cor; i els impurs, només, el maleïen amb l'odi més pervers que duu el rencor.

Camí d'engúnia ja desfet. La posta vestida d'or i flama ha senyalat la Pàsqua més florida. No s'acosta. La Pàsqua de Jesús, ha arribat.

Per xò arreu se senten caramelles, belar de les primales, dels anyells, el camp sent la fortor de les graelles i el poblat el crit de mil fusells.

L'aire és plè d'olors de farigola, del sol de Pàsqua, es torna més lluent i el pagès somriu i eixarcola el seu guaret que besa el firmament

Pàsquies de sang que són ben abillades de les cançons pintades de color. A tot arreu hi han enamorades que han posat les flors al seu balcó.

I els coloms pel cel formen corones i giravolten folls, embriagats i veuen esverades les minyones amb tots aquells cabells oxigenats,

puix el sarau de Pàsqua com les crida, igual que per Nadal «Els Pastorets». Oidà, oidà, gentil Pàsqua florida. Pàsquies de sang! Sardanes! Clarinets!

Josep Puig i Bosch

Tarragona, Pàsqua de 1934.

Aquest número del DIARI DE MATARÓ es ven al públic al preu de

20 cèntims

Els nostres subscriptors el rebran sense augment de preu.

Follies

Era el dissabte de Pàsqua que el jovent sortia a la vesprada a cantar les caramelles. Les caramelles autèntiques, les populars, les que no duen signatura de músic ni lletrat, eren les que es cantaven pels pobles, les viles i vilatges. Eren aquelles cançons alegres, baladreres, on dialogaven eternament els primers i segons —tenors i barítons— repetint i repetint les paraules «Pasqua florida», «ninetes» i «finestres i balcons».

Ara les caramelles són dirigides per senyors que tenen batuta i diapasó, a les ciutats, i als pobles i viles que s'estimen. Els poblets, els que cantarien les caramelles autèntiques, enguany, no cantaran: no són prous per fer dues colles, i una no la faran perquè uns són d'esquerra i altres de dreta que és un estat de guerra sense entranyes. Les caramelles a veus i amb director competent, veritablement, guanyen en gràcia artística; però perden en ingenuïtat—que és la veritable gràcia dels humils i la seva joia.

Amb nota o amb sense que el poble canti les caramelles que la «diada de Pasqua és diada d'alegria».

Ara caramelles i corrandes i follies es cantaven junts; així ho havem trobat en molts pobles.. En principi no fou així; i, les follies són molt més interessants folklòricament que la caramella.

La follia és una quarteta musicada dedicada a una noia. A Andalusia en dirien «una copla con música i tío» en espanyol clàssic «una seguidilla» i en francès es traduïa «folie»: el to literari és aquest, gràcia i agudes. Els joves—concretament el més

poeta o el més enamorat dels joves—la componien i hi adaptaven la melodia establerta—cada poble tenia la seva melodia preferent—i abans d'anar a dormir, feien la ronda, arribaven al peu de la casa de la protagonista i la cantaven; si tenien èxit l'endemà tot el poble la sabia... i el cor de la agraciada batia d'ales com un ocell.

D'una sola noia del carrer de Sant Pere de Vilassar de Mar en sabem sis follies. Una dona de seixanta anys d'aquell carrer, ens diu que quan era molt petita havia conegut la galantejada que ja era molt vella—devia però, haver estat molt jova i admirable.

Ací les transcrivim:

Adéu Carrer de Sant Pere que ets tan llarg i tan mal pla no em pagaràs les sabates que me n'has fet esquinçar.

Adéu Carrer de Sant Pere que ets tan llarg i tan hermos tant punt surt el sol hi toca i per'xo hi han tantes flors.

En el Carrer de Sant Pere no s'hi faran romanins mentre la Roseta hi sigui sempre hi passaran fadrins.

Ai Roseta de cal Toti no siguis tan falaguera no et pensis trià als fadrins com figures a la figura.

Ai tu Rosa de cal Toti ja te'n pots ben alabar t'has firat d'una paiella per fregir-hi el bacallà.

En el Carrer de Sant Pere una polla rossa hi ha els fadrins ja l'han voltada perquè no pugui volar.

A cada follia d'aquestes hi ha almenys una figura o elegància poètica. Els dos darrers versos de la primera són una perfecta *execració*, d'un despitat. La segona d'un gran contrast en vers: la primera i quina *metonímia!* La tercera es deliciosa, els dos primers versos una bella *metàfora*, els dos darrers un *epifonema*. La figuera a que al·ludeix la quarta follia era plantada al peu de cal Toti; hi ha doncs una justa comparació. La cinquena és d'una ironia que voreja el sarcasme—vol dir el seu promés, la paella?—. La sisena és la més prosaica i també té la seva gràcia.

A Vilassar de Mar són bons.

Esteve Albert

IMPRESA MINERVA. - MATARÓ

Per les festes de PASQUA

~ ~ OMS ~ ~

ofereix un exfens assortit de MONES de totes classes i preus, tenint cura de la tramesa, a fora, de les que se li encarreguin

~ ~ OMS ~ ~

recomana especialment les MONES de MASSAPÀ ARRIÇAT com excel·lent postre per aquestes festes de Pàsqua

Riera, 42 - Sta. Maria, 30 - Telèfon 58

Centre Jurídico Administratiu del Litoral de Catalunya

Estudi de mercats nacionals i estrangers - Facilitament de corresponsals - Informacions borsístiques internacionals - Resolució de tota classe d'afers Jurídico-Administratiu, etc. - Obtenció de documents en les oficines públiques - Secció de consultes jurídiques - Intervenció en fallides i suspensió de pagaments - Cobrament de crèdits - Hipoteques - Administració de finques - Informacions comercials

MATARÓ: Churruga, 64, bis - Tel. 74

BARCELONA: Rda. St. Pere, 50 pral. - Tel. 24902

NUVIS compreu els vostres MOBLES

a la casa MATEU ROS Carrer de Barcelona, 20 i 36

ON TROBAREU ELS MILLORS I A MÉS BON PREU

NUVIS I 1.res COMUNIONS

recordeu la millor

Fotografia ESTAPÉ

Riera, 20

MATARÓ

Telèfon 361

MONKS

CONFITERIA i PASTISSERIA

LA CONFIANÇA

José Torrent

Sant Cristòfol, 4

MATARÓ

El més extens

assortit

en

tots tamanyes

i preus

CONSTRUCCIÓ

d'embalatges i envasos, marcats i polits en fustes de poll i pi per a Xampanyes, Vins, Licors, Olis, etc., en totes les seves varietats.

TELÈFON 151

F. FABREGAS

Successor de l'antiga Casa Recoder - Fundada en 1774

ofereix un extens assortit en

Joieria - Argenteria - Reloïgeria i Optica

a preus limitats

Gran varietat d'objectes per a regal i PRIMERES COMUNIONS

Enric Granados, 45

MATARÓ

Per la seva qualitat i pel seu preu s'imposa el famós

EXTRA BOSCH

EL MILLOR DELS XAMPANYS

Marca propietat de la CASA JOAN BOSCH

Santa Maria, 11

MATARÓ

Articles per a 1.ª Comunió

els trobaran molt econòmics a

LA MODA

Crespons des de 3 ptes.

Crep Marroquen des de 3'50 ptes.

i una bona col·lecció d'Articles de Novetat a preus baratissims.

LA MODA

Riera, núm. 11